

זהר:

אמר רבי חייא, כתוב (קהלת א) אין כל חדש פחת השם, ובכאן שירה זו היא חדש, והיא פחת השם, שחרי פחת השם היא, וממי היא? זו הלבנה. ואז יש חדש פחת השם. מה הטעם? משום כי נפלאות עשה. וממי הם הנפלאות? זה שבחות הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו. הושיעה לו, את מי? את אומה הדרגה שאמרה את השירה זו, משום שבhem נסכה בימין ובשמאל. הושיעה לו ימינו, ודאי לאומה הדרגה של המזמור זה. מתי? בזמן שיקומו מתי עולם ויתעוררו מן העפר, ואז יהיה חדש מה שלא עשה בעולם הנה.

רבי יוסי אמר, בזמן שעשאה הקדוש ברוך הוא נקומות בעולם בשכיל ישראל, אז אמר תשריה (הו), שחרי אמר לך יתעוררו מן העפר המתים של העולם ויתחדרו הקדושים בעולם שלם, שלא יהיה נכתלה שהמות שולט בעולם, משומש שהנחש [נו] א' ברת ומיתה בעולם, ויברע הנחש מהעולם שהוא גורם מותם לפל, וננטמא העולם וגחצכו פניו.

בא ראה, כתוב (בראשית ז) לאיבָה אשית בְּינֶךָ וּבֵין האשה. מה זה ואיבָה? בפירוש וביין האשה. מתי אמר אוניות אבה. שהינה מפני אוניות וספינות מסווטות בתוכם הים הגדול, ויש אוניות וספינות נפרדות זו מזו. ואונות האוניות שהנחש הזה שט בתוכן, נקראות אוניות אבה.

בין וביין האשה - זו אשה יראת ה. ובין זרעך - אלו שאר עמים עובי רעד עבות כוכבים וממלות. ובין זרעך - אלו ישראל. הוא ישופך ראש - זה הקדוש ברוך

זהר:

אמר רבי חייא כתיב, (קהלת א) אין כל חדש פחת השם. ובהא שירטא דא אידי חדש וαιיה פחת השם, דהא תחות שמישא להו. ומאי איהו דא סירה, וכדין הוイ חדש פחת השם. מאי טעמא בגין כי נפלאות שעשה. ומאן אינון נפלאות, האי דכתיב הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו. הושיעה לו. למאן (דף כד ע"א) לההוא דרגא דאמר שירטא דא, בגין דבאו אסתטמיך בימינא ובشمאל. הושיעה לו ימינו, ודאי לההוא דרגא דהאי מזמור, אימתי בזמנא דיקומון מתי עלמא ויתערין מעפרא, כדין יהא חדש מה דלא אהעביד בהאי עלמא.

רבי יוסי אמר בזמנא דיעבד קדשא בריך הוא נוקמין בעלם בגינויו דישראל, כדין יתאמר שירטא, דהא לבתר יתערין מעפרא מתי עלמא ויתחדר עלםא בקיום שלדים דלא ליהו (בקורתה דשליט מותא בעלםא בני רוחיו) (נ"א ברת ומיתה בעלםא ויתUPER חוויא מעלה דרים) גרים מותא בעלםא לכאו ואסתאב עלמא ואותה שיר אונפו.

הא חייז, כתיב, (בראשית ז) וαιיבָה אשית בְּינֶךָ וּבֵין האשה. מאי וαιיבָה כדכתיב (איוב ט) חלפי עם אוניות אבה. דהא כמה ארבעין שטאן גו ימא רפא, ואית ארבעין וספינן מתפרקן דא מון דא. ואינון ארבעין דהאי נחש שאט בגויהו אקרזון אוניות אבה. ביןך ובין האשה. דא אשיה יראת זי. ובין זרעך, אלין שאר עמין עובדי עבודת כוכבים וממלות. ובין זרעך, אלין ישראל. הוא ישופך ראש, דא קדשא בריך הוא דזמין לבערא ליה מעלםא דכתיב, (ישעה כה) בלע

הוּא שְׁעִתִּיד לְבָעֵר אֹתוֹ מִן
הָעוֹלָם, שְׁפַטּוּב (ישעה כד) בַּלְעָ
הַמִּوت לְנֶצֶח, וְכַתוּב (זכריה י) וְאֵת
רוּחַ הַطְּמֵמָה אֲעַבֵּר מִן הָאָרֶץ.
רָאשׁ - זֶה לְעַתִּיד לְבָא
כְּשִׂיחַתּוּרוֹן הַמִּתְהִים, שְׁהִרְיָן אֶזְרָאֵל
הָעוֹלָם יְהִי רָא"שׁ, שְׁיתְקִים
בְּרָא"שׁ, שְׁהָוָא הָעוֹלָם הַעֲלִיוֹן.
וְאַתָּה תְּשׁוֹפֵנוּ עַקְבָּן - זֶה בָּעוֹלָם
הַזֶּה, פְּעַת שְׁהָוָא עַקְבָּן וְאַנְנוּ
בָּקִיּוֹם, וְאַתָּה הַגְּחַשׁ נֹשֶׁךְ אֶת
הָעוֹלָם וְמַחְשִׁיךְ פְּנֵי הַכְּרוּיוֹת.

בָּא רָאָה, הַיּוֹם שֶׁל אֲדָם נִבְרָאוּ
וּעַמְדוּ בָּאָוֹתָם הַדְּרוֹגוֹת
הַעֲלִיוֹנוֹת, בִּין שְׁהַסְּפִימָוּ
לְהַתְקִים בָּאָוֹתָן הַדְּרוֹגוֹת, שְׁפַטּוּב
(תְּהִלִּים י) יְמִי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהָם
שְׁבעִים שָׁנָה וְגו'. מִפְּאָן וְהַלְאָה
אֵין דָּרְכָה לְהַתְקִים, וּמְשׁוּם כֹּךְ
וּרְהַבָּם עַמְלָן וְאַנְן, וְהָם כָּלָא
הַיִּה.

אָבָל אָוֹתָם הַיּוֹם שֶׁל הַצְדִיקִים
הַיּוֹ וְהַתְקִים, כֻּמוֹ שְׁגָאָמֵר וַיְהִי
חִי שָׁרָה, וּבָن וְאֶלְהָ יְמִי שְׁנִי חִי
אָבָרָהָם. וְאֵם תָּאמֶר, כֹּפֶר גַּם
בְּתוּב בִּישְׁמָעָל, שְׁפַטּוּב (בראשית
כח) שְׁנִי חִי יְשַׁמְעָל? אֶלְאָ
שְׁחוֹר בְּתוּבָה, וְעַל פָּנָן קָרָא
בַּיּוֹם וַיְהִי.

וְתִמְתַּחַת שָׁרָה בְּקָרִית אֶרְבָּעַ. רַבִּי
אָבָא אָמֶר, כִּמוֹ זֶה לֹא חִי בְּכָל
נְשׂוֹת הָעוֹלָם, שְׁהִרְיָן נִאמֶר
חַשְׁבּוֹן יְמִיה וְשְׁנוֹתִיה וְקִימִיה
בָּעוֹלָם וְאַוְתָנוֹ הַמָּקוֹם שֶׁבּוֹ הִיא
נִקְרָה. אֶלְאָ לְהַרְאֹות שְׁלָא
הִיתָּה כִּמוֹ שָׁרָה בְּכָל נְשׂוֹת
הָעוֹלָם.

וְאֵם תָּאמֶר הַנְּהָרָמִים, שְׁפַטּוּב
(בְּמִדְבָּר כ) וְתִמְתַּחַת שְׁמָמִים וְתִקְבָּר
שְׁמָם - זֶה בָּא לְהַרְאֹות אֶת
סְרִיחֻוּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׁהִרְיָן הַמִּים
לֹא הָלְכוּ בִּישְׁרָאֵל אֶלְאָ בְּנֹוכֹת
מִרְמִים. אָבָל לֹא גַּעֲמָר שְׁנוֹאָמֵר בְּשָׁרָה.
רַבִּי יְהוֹדָה פָּתַח (קהלת י) אֲשֶׁרִיךְ אָרֶץ שְׁמַלְכֶּךָ

הַמִּוֹת לְנֶצֶח. וּכְתִיב, (זכריה י) וְאֵת רוּחַ הַטְּמֵמָה
אַעֲבֵיר מִן הָאָרֶץ.

רָאשׁ, דָא לְזִמְנָא דָאַתִּי דִּינְעָרוֹן מִתְיָא. דָהָא
כְּדִין לְהָרִי עַלְמָא רָא"שׁ, דִּינְתְּקִים
בְּרָא"שׁ דָאַיִוְעָרְיוֹן עַלְמָא עַלְאָה. וְאַתָּה תְּשׁוֹפֵנוּ
עַקְבָּן. דָא בְּהָאי עַלְמָא הַשְּׁתָּא דָאַיִוְעָרְיוֹן
וְלֹאָוְאַיִוְעָרְיוֹן בְּקִיּוֹמָא וְהָוָא חַוִּיא נְשִׁיךְ
לְעַלְמָא וְאַחֲשִׁיךְ אַנְפּוֹי בְּרִיְין.

הָא חַזִּי, יוֹמִין דְּבָר נְשָׁ אַתְּבָרִיאוֹ וְקִיִּימוֹ
בְּאַיְנוֹן דְּרָגִין עַלְאַיִן, כִּיּוֹן דְּמִסִּיםִימָוּ
לְאַתְּקִיםִמָּא בְּאַיְנוֹן דְּרָגִין דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים י) יְמִי
שְׁנוֹתֵינוּ בְּהָם שְׁבָעִים שָׁנָה וְגו', מִבְּאָן
וְלֹהֲלָא הַלִּית דְּרָגָא לְאַתְּקִיםִמָּא. וּבְגִין כֹּךְ
וּרְהַבָּם עַמְלָן וְאַנְן. וְאַיְנוֹן כָּלָא הַיּוֹ.

אָבָל אַיְנוֹן יוֹמִין דְּצַדִּיקִיא (דף ג' כד ע"ב) הַיּוֹ
וְאַתְּקִיםִמָּו כִּמה דָאַת אָמֶר וַיְהִי חִי
שְׁרָה. וּבָנ וְאֶלְהָ יְמִי שְׁנִי חִי אָבָרָהָם. וְאֵי
תִמְא הַכִּי נְמִי כְּתִיב בִּישְׁמָעָל דְּכַתִּיב, (בראשית
כח) שְׁנִי חִי יְשַׁמְעָל. אֶלְאָ בְּתִשְׁוֹבָה אָהָדר,
וְעַל דָא קָרִי בִּיּוֹמָו וַיְהִי :

וְתִמְתַּחַת שְׁרָה בְּקָרִית אֶרְבָּעַ. רַבִּי אָבָא אָמֶר
כְּגֻוָּנָא דָא לֹא הַו בְּכָל נְשִׁיךְ עַלְמָא
דָהָא אַתְּמָר חַוְשָׁבֵן יוֹמָה וְשָׁנָה וְקִיּוֹמָה
בְּעַלְמָא וְהָוָא אַתָּר דְּאַתְּקִבָּרָת בֵּיה. אֶלְאָ
לְאַחֲזָה דָלָא חָוָה כְּשָׁרָה בְּכָל נְשִׁיךְ עַלְמָא.

וְאֵי תִמְא הַא מִרְיִים דְּכַתִּיב (בְּמִדְבָּר ס) וְתִמְתַּחַת שְׁמָ
מִרְיִים וְתִקְבָּר שְׁמָ. בְּגִין לְאַחֲזָה סְרִחְנָא
דִּישְׁרָאֵל קָא אַתָּא, דָהָא מִיאָ לֹא אַזְלִי לְהֹו
בִּישְׁרָאֵל אֶלְאָ בְּזַכּוֹתָא דְּמִרְיִים. אָבָל לֹא
אַתְּמָר בְּמִתְחַה כִּמה דָאַתָּר בְּשָׁרָה.

רַבִּי יְהוֹדָה פָּתַח (קהלת י) אֲשֶׁרִיךְ אָרֶץ שְׁמַלְכֶּךָ
מִרְמִים. אָבָל לֹא גַּעֲמָר שְׁנוֹאָמֵר בְּשָׁרָה.
רַבִּי יְהוֹדָה פָּתַח, (קהלת י) אֲשֶׁרִיךְ אָרֶץ שְׁמַלְכֶּךָ בְּנֹ�